

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Francisci Borgiae Tertij Societatis Iesv Generalis

Ribadeneyra, Pedro de

Mogvntiae, 1603

XVII. In Lusitaniam reuersus, Prouincia obita, Iustrat fundatq[ue] Collegia

urn:nbn:de:hbz:466:1-45256

audientes fuerunt, & visum magno illi Imperatori DEO, ut ad maiora reseruentur. Casu enim ad internecionem exercitu, captisque, qui cladi superfuerant, periculum nostri euitarunt. Post in Hispaniam reuersi, mortuorum se in numerum relatos, sacris etiam rite peractis compererunt.

CAPVT XVII.

In Lusitaniam reuersus, Prouincia obita, lustrat fundatq; Collegia.

SEMEL, iterumque Lusitaniam ingressus, sed negociorum duntaxat gratia, Sociorum Collegia lustrare solatiumque otiose adferre, integrum non fuerat. Commodum iam per ea ipsa tempora, Henricus, Lusitaniae Princeps, Cardinalis (qui & Seba-

Sebastiano in Africana expeditione cæso, regnum tenuit) Eboracæ Collegium, Academiamque excitatam ære suo, Societatis fidei commiserat; petieratque per litteras à FRANCISCO vt mitterentur doctores Sacrarum litterarum duo; vtque se his adiungere ne grauaretur. Valetudinis etiam interesse medici affirmabant, animum à curis, quibus Pintia obruebatur, auocare, & peregrinando relaxare. Præmissis igitur Sociis duobus, Petro Paulo Ferrario, & Ferdinando Perez, qui Theologiam docerent, in Lusitaniam se contulit; vt Principem bene de Ecclesia, Societateque meritum, cum officii causa salutaret, tum gratias etiam Sociorum nomine ageret. Acceptus hic omni officiorū & caritatis genere; pari comitate, qua

qua eum olim Ioannes III. Rex, eiusque frater Ludouicus, complexi fuerant. Concionabatur Dominicis fere diebus, vernis quadraginta dierum ieiunijs, in æde sacra, audiente cupidissime Henrico Cardinali. Hic, cum de via fessum orationibus ad populum habendis onerandum quidam negarent, instabat Cardinalis: *Nec postulo, inquit, diserte concionetur: abunde erit populo, mihi que, vel suggestum conscendisse eum, qui omnibus sese bonis sponte, CHRISTI propter amorem abdicauit.* Interea Henricum cupido inceserat, & FRANCISCI inuisendi, & Academiae lustrandæ quando absenti integrum nunquam fuisset. Deductus itaque à nobilitatis flore, omnibusque Academiae ordinibus, & Socijs, Collegium ingreditur. FRANCISCVS

FRANCISCVS pro foribus præstolaba-
 tur. Iure, inquit, optimo, Princeps
 amplissime, omnes te omnium æta-
 tum ordines, doctique homines, ho-
 noris gratia, vt scientia parentem,
 deducunt: hic quoque, licet indoctus
 cætus (se nimirum, & cocum si-
 gnificabat) tuus est, tibiq; deuotus.
 Adduci tum nullo modo potu-
 it, pugnante licet, diuque vrgen-
 te Henrico, vt caput tegeret: ob-
 firmato enim animo honorem
 illi debere serio affirmabat. Ac-
 cessit eo ipso tempore & Brigant-
 inus Dux è Villauitiosa oppido,
 Henricum Lusitaniæ Principē,
 eademque opera FRANCISCVM
 salutaturus. Post FRANCISCVS
 & Collegium Bracarense lustra-
 uit, nuper ædificari cœptum,
 sumptu Bartholomæi, Marty-
 rum cognomento, è familia Di-
 ui Dominici, Archiepiscopi: qui
 singu-

218 DE VITA FRANC. BOR.

singularem cum doctrina pietatem ita coniunxerat, ut vita re præstaret incertum esset. Sociorum hic opera, in commisso sibi grege curando uti velle præ se ferebat; quod re etiam præstitit. Post ut erat summa vitæ innocentia, & sanctitate, sponte abdicato Episcopi officio, cellæ cœnobij se iterum, suisque reddidit. Scripsit re penitus explorata, Chrysostomi, & Gregorij Pontificis exemplo, *De cura Pastorum*, volumen egregium.

CAPVT XVIII.

*Portuensis Collegij Societatis
initia.*

COLLIGERE sese & ipse FRANCISCVS, ad orationemque, ut solet, & solitudinem festinabat. Profectus itaque in Gallicæ fines, ut à publicis negocijs, quæ nimis occupatum ha-